

— Ще чакамы тука, долѣто земе извѣстіе ступанинѣтъ и дойде, защото вѣрувамъ че тука вѣтрѣ въ тѣжъ къщѣ побѣгна та ся скры единъ страшенъ вълхва.

— Най-доброто ще бѣде това което казувате !

А когато това ся случаваше вѣнъ прѣдъ къщѣтъ, ето какво ставаше вѣтрѣ въ къщѣтъ.

Наистина, Гырджикѣтъ съ плѣчкѣтъ си бѣше прибѣгналъ въ къщѣтъ на Паскаля Тоннера, съ когото, както ще видимъ, ветхы сношенія го свързувахъ. Той имаше всякога у себе си вторы ключеве отъ вратята на Паскалевѣтъ къщѣ, която имаше слѣдующето подраздѣленіе. Щомъ влѣзеше нѣкой прѣзъ вѣтрѣшнитѣ врата, намѣруваше ся въ голѣмѣтъ залѣ, която съставяше прѣдстаіето, на вѣтрѣ въ прѣдстаіето имаше едни врата, прѣзъ които ся влѣзваше въ готварнѣтъ, която бѣше словена съ другѣ еднѣ хлѣвни въ които си туряхъ вѣглищата. Отъ прѣдстаіето пакъ една стѣба възлѣзваше на горнѣтъ катъ, въ който имаше четири стаи.

Вѣтрѣ въ хлѣвникѣтъ, която служаше ужъ за вѣглища да ся турятъ, имаше устіе на еднѣ щернѣ, която по нѣкога ся пълнеше съ водѣ; но всякога бѣше заключенъ съ желѣзнѣ загулкѣ.

Гырджикѣтъ щомъ влѣзе въ къщѣтъ, като заключи добрѣ пѣтнитѣ врата и вѣтрѣшнитѣ, влѣзе съ отварникѣтъ си въ готварнѣтъ, и отъ тамъ въ вѣглищарницѣтъ, дойде надъ устіето на щернѣтъ, измѣкнѣ еднѣ желѣзнѣ дръжкѣ, която имаше на крайтъ едно витло (бурмѣ), пѣхнѣ витлото въ друго едно желѣзно витло, което бѣше отъ странѣ на мраморното устіе на щернѣтъ, възсука та съедини двѣтъ витла потегли тогазъ яката, и отдолу издѣлбоко ся счу слабъ гласъ отъ звѣнецъ.

Не слѣдъ много еднѣ рѣкѣ блѣснѣ отдолу на горѣ за-
тукѣтъ отъ устіето на щернѣтъ, въ които вѣтрѣ свѣтиѣ.